

[Pápai Himnusz](#)

[Magyar Himnusz](#)

[Székely Himnusz](#)

"Pápai Himnusz"

Hol Szent Péter sírba téve
És Rómának dobog szíve,
Ezrek ajkán, ezer nyelven
Hő ima zeng édesdeden:
II: Tartsd meg, Isten, szent atyánkat,
Krisztusnak helytartóját! :II

Arany fődél, márványfalak
S a Vatikán visszhangzanak,
S a hét halom tág körében
Megharsanva körülröppen:
II: Tartsd meg, Isten, szent atyánkat,
Krisztusnak helytartóját! :II

Új erőre kap e szózat,
Bejárja a szent sírokat,
Zúgva vonul hegyen, síkon
Áttör zajló hullámokon:
II: Tartsd meg, Isten, szent atyánkat,
Krisztusnak helytartóját! :II

A forró dél, rideg éjszak
Ez imában egyesül csak;
Kivált honunk édes nyelvén
zeng igazán, zeng őszintén:
II: Tartsd meg, Isten, szent atyánkat,
Krisztusnak helytartóját! :II

Mint villámmal egy perc alatt
Messze szárnyal a gondolat,
Szintúgy röpül ajkról ajkra,
várak-, puszták- és falvakra:
II: Tartsd meg, Isten, szent atyánkat,
Krisztusnak helytartóját! :II

Eljut szentek fénykörébe
S leszáll onnét szíveinkbe,
Mint a fölszállt páranedvek
Szomjas földre visszaesnek:
II: Tartsd meg, Isten, szent atyánkat,
Krisztusnak helytartóját! :II

"Magyar Himnusz"

Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Bal sors, akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Meg bűnhődte már e nép
A multat s jövődőt!

Őseinket felhozád
Kárpát szent bércére,
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére.
S merre zúgnak habjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágoznak.

Értünk Kunság mezein
Ért kalászt lengettél,
Tokaj szőlővesszein
Nektárt csepegtettél.
Zászlónk gyakran plántálád
Vad török sáncára,
S nyögte Mátyás bús hadát
Bécsnek büszke vára.

Hajh, de bűneink miatt
Gyúlt harag kebledben,
S elsújtád villamidat
Dörgő fellegedben,
Most rabló mongol nyilát
Zúgattad felettünk,
Majd töröktől rabigát
Vállainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain
Ozman vad népének
Vert hadunk csonthalmain
Győzedelmi ének!
Hányszor támadt tenfiad
Szép hazám, kebledre,
S lettél magzatod miatt
Magzatod hamvvedre!

Bújt az üldözött s felé
Kard nyúl barlangjában,
Szert nézett s nem lelé
Honját a hazában,
Bércre hág, és völgybe száll,
Bú s kétség mellette,
Vérözön lábainál,
S lángtenger felette.

Vár állott, most kőhalom,
Kedv s öröm röpkedtek,
Halálhörgés, siralom
Zajlik már helyettek.
S ah, szabadság nem virúl
A holtnak véréből,
Kínzó rabság könnye hull
Árvák hó szeméből!

Szánd meg isten a magyart

Kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kínjának.
Bal sors, akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
M megbűnhődte már e nép
A múltat s jövőndőt!

"Székely Himnusz"

Ki tudja merre, merre visz a végzet
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer győzelemre néped,
Csaba királyfi csillagösvényen.

Maroknyi székely porlik, mint a szikla
Népek harcának zajló tengerén.
Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja,
Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!